

Ve vzduchu se zmítají tisíce slov
padají na zem a sahají nám až po krk
kolem plovou mrtvoly těch které zadusila slova
obklopují nás už od dětství
umíráme se slovy na rtech
ozvěna nám je vrací pořád
prázdnější
hloupější
a studenější
vůbec o tom nevíme a čekáme celý život
na prosté
vznešené
uklidňující
lidské slovo

Je prostá jak slunce před polednem
prostá jak vzestup a pád
prostě tak prostá jak tahle píseň
kterou vám teď budu hrát
kterou vám teď budu hrát

Prostá jak dívka co nepřichází
prostá jak zbytečnej flám
prostá jak to všechno co mně schází
abych se necejtil sám
abych se necejtil sám

Prostá jak kytká co neuvadá
prostá jak srdečnej smích
prostá jak voda co z nebe padá
prostá jak napadlej sníh
prostá jak napadlej sníh

Trápíš se jestli je to ta pravá
hledáš ji ve spletech slov
a ona tě zatím obléťává
neslyšná jak křídla sov
neslyšná jak křídla sov

Vysoko vysoko na nebesích
tam někde tichounce spí
a ty ji nehledej byl by to hřích
vzbudil bys myšlenky zlý
vzbudil bys myšlenky zlý
vzbudil bys myšlenky zlý